

Núm. de Protocol: SS-061-1/96

S E N T E N C I A NUM. 97-18

PARTS:

Apel.lant: E.Q.P.

Representant: E.C.C.

Advocat: F.G.E.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.

Advocat: J.M.B.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 d'abril de 1997.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-061-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La sentència de data 5 de novembre de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. E.Q.P. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en la que sol·licitava el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia del Grup II.

2.- En considerar-se agreujada l'agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació en data 27 de novembre de 1996, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 19 de desembre següent. Mitjançant el seu recurs, l'actora reproduïx la seva petició de que li sigui atorgada una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup II, que considera procedent en base als informes mèdics que consten en les actuacions.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'agent se'n va donar trasllat a la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 24 de gener de 1997, en el qual sol·licitava que fos desestimat l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- El dia 25 de març de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com ha declarat aquesta Sala en nombroses sentències relatives a supòsits de fet anàlegs al que ara s'examina, la resolució del present recurs d'apel·lació ha de partir del contingut de l'article primer del Reglament d'Aplicació núm. 18, el qual disposa que la pensió d'invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article segon, del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Tercer.- El resultat de la prova pericial practicada en la primera instància permet apreciar que la interessada pateix unes xacres que poden ser valorades conjuntament en un 48% d'I.P.P., si bé la seva edat avançada fa que no pugui desenvolupar la seva activitat habitual com a cambrera, encara que podria desenvolupar altres treballs que requereixin una mínima activitat física.

Aquestes conclusions són substancialment concordants amb les del dictamen pericial practicat en el procediment penal que es va seguir com a conseqüència de l'accident de circulació del que fou víctima la interessada, si bé en aquest tràmit la incapacitat va ser valorada només en un 29,6% i qualificada de bastant important a efectes laborals.

El dictamen dels experts resulta concloent, tanmateix, quant al fet de que les afeccions que pateix la recurrent no li fan impossible desenvolupar altres activitats laborals. Aquesta circumstància determina necessàriament que la invalidesa ha de ser classificada dins la primera categoria de les previstes en l'article segon del Reglament d'aplicació núm. 18.

Aital conclusió no resulta desvirtuada per les al·legacions relatives a les dificultats que trobarà l'agent per aconseguir una col·locació adequada, en funció de la seva edat i formació professional, ja que aquesta circumstància ja ha estat presa en consideració a l'hora d'establir l'existència d'una disminució de la capacitat de guany de dos terços i, per tant, del dret al cobrament d'una pensió d'invalidesa per malaltia.

En conseqüència, la sentència impugnada resulta ajustada a Dret, per la qual cosa ha de ser desestimat el recurs d'apel·lació que formula l'actora.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. E.Q.P. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 5 de novembre de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré